

V. évfolyam. 2. szám ♦ 2025. augusztus

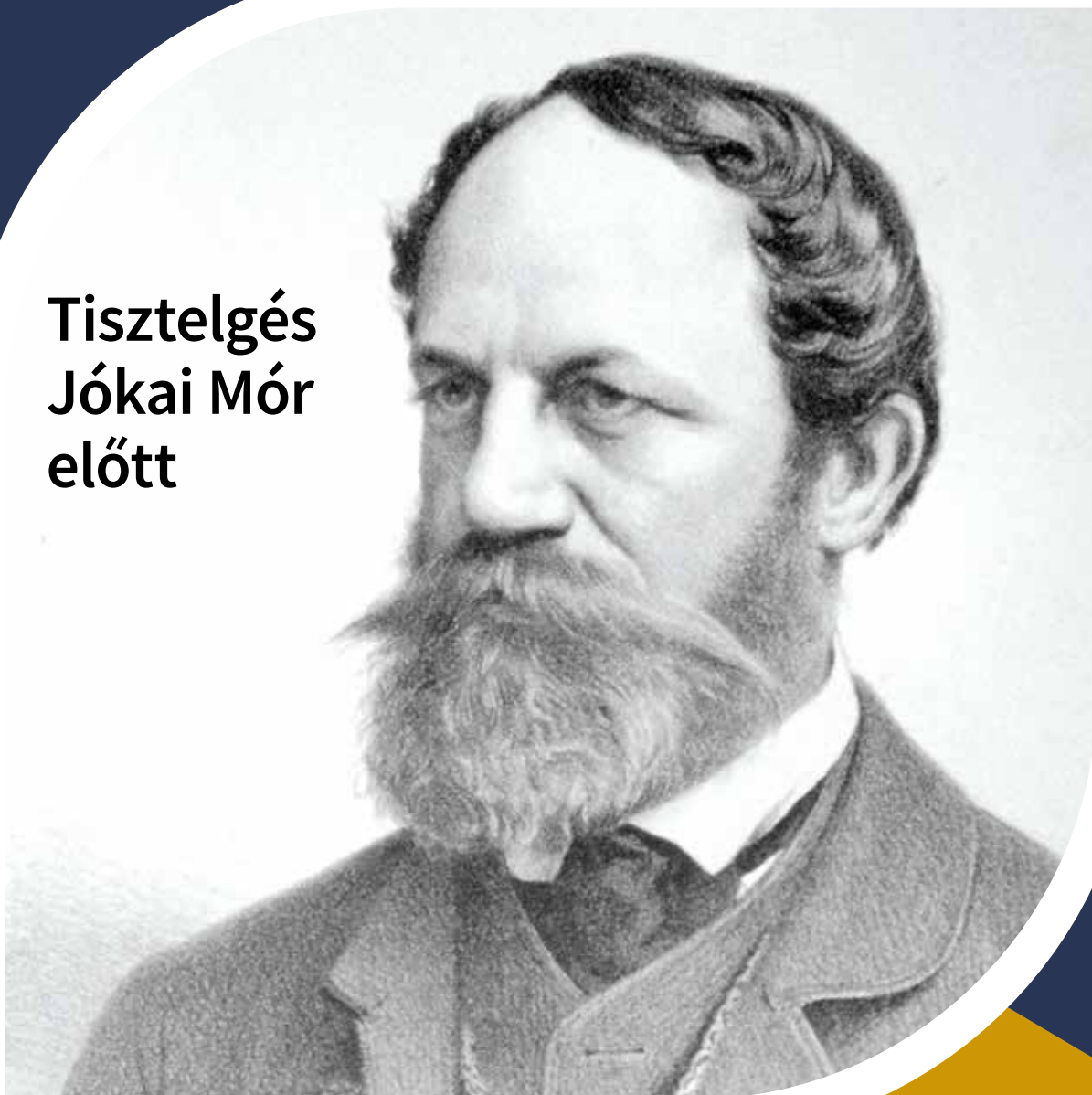
HOKOSZ

Krónika

Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége

**Tisztelgés
Jókai Mór
előtt**

HOKOSZ Krónika

V. évfolyam 2. szám, 2025/2.

TARTALOM

HÍREK

60. jubileumi évforduló Békéscsabán	3
Katonafestők kiállítása	3
Ez történt Szekszárdon eddig 2025-ben	3
Verpelét 25!	3

BESZÁMOLO

Az MH Szociálpolitikai Közalapítvány	4
Séta a katonai történelemben	7

KULTÚRA

Tisztelgés Jókai Mór előtt	8
----------------------------	---

HADTÖRTÉNET

80 éve történt...	10
-------------------	----

IN MEMORIAM

Kihunt a Híradás fénylő csillaga	12
----------------------------------	----

HADTÖRTÉNET

A nap, amikor az egész világ Nándorfehérvárra figyelt	15
--	----

BESZÁMOLO

Haladunk tovább az úton	18
Kertbarátok Európa közepén	19

PÉNZÜGYEK

Hogyan védjük meg bankszámlánkat, pénzünket	20
--	----

MEGEMLÉKEZÉS

Arborétum őrzi Bálint gazda szobrát	23
-------------------------------------	----

Az MH Szociálpolitikai közalapítvány 35 éve a Humángondoskodás aktív szereplője. A Közalapítvány munkájának fontos része, hogy az alapító számára évről évre beszámol az elvégzett munkájáról.

»»»» 4

Tisztelgés Jókai Mór, a 19. század legismertebb és legtermékenyebb magyar írója előtt, aki 200 esztendeje, 1825. február 18-án született Komáromban. 2025 az ő emlékéve.

»»»» 8

Már nyolc évtizede, hogy az emberiség történetében a legnagyobb győzelmét aratta a világ nagy, összefogott ereje a fasiszta hordák felett.

»»»» 10

Vitathatatlan előnyei mellett, a digitalizáció veszélyeket is rejt magában – ezt mutatja a kibercsalások darabszámának és összértékének ebben az évtizedben megtapasztalt gyors emelkedése. Így védhetjük meg a pénzünket

»»»» 20

60. jubileumi évforduló Békéscsabán

Ünnepélyes keretek között, május 30-án emlékeztek meg Békéscsabán a Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományúak Klubja megalakulásának 60. évfordulójáról. Az ünnepség fő védnökei Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter és dr. Takács Árpád, Békés Vármegye főispánja volt. Az ünnepi beszéd során Csuvárszki János klubelnök visszatekintett a klub történetére, emlékezve az alapítókra és arra, hogy az egyesület célja mindig az volt, hogy a nyugállományba vonult tagok közösségben, hasznosan és jó hangulatban élhessék meg nyugdíjas éveiket. Történeti áttekintést adott a klub megalakulásának jelentőségéről, az elért eredményekről, a jelentősebb rendezvényekről, és felvázolta a várható jövőt. A klub 1965 óta működik folyamatosan, ez is bizonyítja a közösség összetartó erejét. A hivatalos program kitüntetésekkel, a Békéscsabai Képviselő Testület által 2007-ben adományozott „Békéscsaba” zászlóra való emlékszalag-kötéssel, majd közös ebéddel és születésnapi tortával zárult.

Király Katalin ny. zls. klubitkár

Ez történt eddig Szekszárdon 2025-ben

A szekszárdi Zrínyi Miklós Honvéd nyugdíjasklub az évet családi délutánnal indította március 21-én, ezt követte április 12-én az éves rendes közgyűlés. Az itt megjelenteket Csáki Bertalan ny alezredes elnök köszöntötte. A rendezvény vendége volt Podmaniczky Tamás őrnagy, az MH 69. Területvédelmi Zászlóalj törzsfőnöke, valamint Bencze János ny. ezredes a HOKOSZ képviselőjében. A klub elnöke beszámolt a 2024-ben végzett munkáról, a beszámolót a tagság egyhangúlag elfogadta. Tagjaink a város által szervezett eseményeken minden alkalommal egyenruhában képviselték a vármegye egyetlen nyugállományú fegyveres szervezetének klubját. A toborzóirodával kötött együttműködés alapján látogatják a klubtagok a gondoskodási körbe tartozó, volt bajtársakat és hozzátartozókat. Az idén 80. életévüket betöltőknek Zrínyi-emlékplakettet adományozott a klub. A szervezet részt vett a BEOSZ 35. éves ünnepi közgyűlésén, illetve a HOKOSZ 25 éves ünnepi közgyűlésén is, ahol a klubtagok közül 4 fő részesült különböző elismerésekben.

Csákiné Tóth Ilona ny. törzsszázados

Katonafestők kiállítása

Ez év március 24-e és április 11-e között a Honvéd Kulturális Központ Café Galériájában tartották a BPNYKLUB hagyományos rendezvényeinek egyik, látványos és közérdek-lődésre számot tartó programját, a Katonafestők kiállítását a Honvéd Kulturális Központ Café Galériájában. A tárlat visszatérő alkotói – többek között Dudás Sándor, S. Kacsó Rózsa, Kolossváry Miklós és Monok Zsuzsanna – mellett idén újként mutatkozott be Deákné Pesti Magdolna, aki természet-közelí témáival hozott friss színt a kiállításba. A megnyitón Vörös László Lajosné ny. ezredes, a klub ügyvezető elnöke köszöntötte a közönséget, majd Monok Zsuzsanna saját versével emelte az esemény hangulatát. Frömmel Gyula szakmai méltatásában kiemelte Kolossváry Miklós vietnámi élményeiből táplálkozó kollekcióját és Dudás Sándor technikai sokszínűségét. A kiállítás látogatói aktívan bekapcsolódtak, a visszajelzések pozitívak voltak – jövőre ismét várható a folytatás.

Verpelét 25!

A Fegyveres Erők és Testületek Bem József Honvéd Nyugállományú Klubjának jubileumi ünnepségét június 7-én tartották Verpeléten. Gyertyagyújtással emlékeztünk az elhunyt tagokra. Bem József szobránál Szathmáry András ny. alezredes méltatta az 1848-as tábornok életút-

ját, majd koszorút helyeztünk el mellszobránál. Ezután Mirkó Sándor nyugállományú százados, klubelnök tartotta meg ünnepi beszédét, melyben méltatta az elmúlt 25 év munkáját, majd elismerések átadására került sor. A honvédelmi miniszter és a Honvéd Vezérkar főnöke, valamint a HOKOSZ elnöke egy-egy emlék-

plakettet adományozott a klub részére. Többben elismerésben részesültek. Ezt követően a Dalma Dance táncsoport előadását nézhettük meg, majd a Tarnamenti Dalkör énekműsora zárta a műsort. Az ünnepi est vacsorával, tortával és tűzijátékkal lett igazán teljes.

*Mirkó Sándor
ny. százados, elnök*

Az MH Szociálpolitikai Közalapítvány

35 éve a humángondoskodás aktív szereplője

Az idén 35. éves jubileumát ünneplő Magyar Honvédség Szociálpolitikai Közalapítvány (a továbbiakban: Közalapítvány) alapítása óta jelentős szerepet tölt be a Magyar Honvédség humángondoskodásának szakterületén.

A korabeli alapító okiratból kitűnik, hogy az 1990-ben létrejött és törvényes működését megkezdő MH Szociálpolitikai Alapítvány feladatául vállalta,

hogy elősegíti a honvédségtől létszámcsoökkentés miatt távozni kényszerülők munkába állását, a polgári életbe való beilleszkedését, valamint támogatja a szociálisan rászoruló állomány tagjait és a nyugdíjasok körét. A 90-es évek elején, a rendszerváltás időszakában ez a vállalkozás különösen nagy jelentőséggel bírt, hiszen ne feledjük, hogy a megkezdődött és több éven át zajló haderőreform a különböző állománykategóriákra nézve

nagyarányú létszámcsoökkentéssel is járt. Az érintettek közül a katonai pálya megszűnését követően sokak számára a polgári életbe történő beilleszkedés szinte minden esetben pályamódosítást jelentett. Így az 1991-től egészen 2019-ig – különböző szakaszokban és tematikával – működő programok, mint a „Katonák munkaerőpiaci reintegrációjának képzési programja” sokak számára nyújtott valós segítséget.

A közhasznú feladatok ellátása során a 1990–2024 közti időszakot figyelembe véve létszám- és költség adatok az alábbiak szerint alakultak: munkaerőpiaci képzésben 4453 fő részesült 376.545 ezer forint összegben, szociális segélyben 31.606 fő részesült, részükre 955.502 ezer forintot utaltak ki, a gyermeküdtetés támogatást 1421 gyermek vette igénybe 70.765 ezer forint összegben.

A Közalapítvány kuratóriumának figyelme a munkaerőpiaci programok mellett folyamatosan kiterjedt az időközben megnövekedett feladatokkal járó szociális támogatásokra is. Mit jelent a megnövekedett feladat? Az elmúlt évtizedek során – különösen 10-15 éve – olyan tendenciák tapasztalhatók, melyek sajnos hangsúlyossá tették a szociális érzékenységen, de mindenképpen szakmai alapon történő segélyezési rendszer folyamatának bővítését.

A segélyezési rendszer már a korai időszaktól kezdődően kiterjedt az aktív katonai és polgári állományra, majd 1992 után a jogosulti kör folyamatos bővítésére került sor. Így kiemelendő a családok vonatkozásában a nagycsaládosok bevonása, később a kétgyermekes családoké ezt követte a gyermeküket egyedül nevelő szülők támogatása, illetve 2017-től a gyermeküdtetés mint új szolgáltatás bevezetése.

Az MH gondoskodási kör vonatkozásában a feladat a nyugdíjalományú katonákra, a honvédségi nyugdíjasokra, az özvegyekre és árvákra, és a szolgálatteljesítés közben maradandó egészség-

ségkárosodást szenvedett katonákra, illetve hozzátartozóikra terjed ki. Ez azt jelenti, 2004-től az MH gondoskodási körébe tartozók is – jelenleg közel 27 ezer fő – a Közalapítvány általi segélyezés feladatkörébe tartoznak.

Harmincöt év hosszú idő, és a változó körülményekre, valamint a módosuló jogi szabályozásra való tekintettel is történetek változások. Ilyen volt például az szja 1%-a befogadásának lehetősége vagy a közalapítvány közhasznú szervezetté való minősítése, de lényeges – és a kor szellemének megfelelő – lépésnek tekinthető a nyilvántartó és adatbáziskezelő program, illetve az utalási rendszer megújításának bevezetése is.

A Közalapítvány működésében az alapító okirat mellett a Szolgáltatási Szabályzat is fontos szerepet játszik, mivel többek között itt vannak meghatározva a Közalapítvány kuratóriumának döntéshozatali szempontjai és annak összecszerőségei. A folyamatos fejlődés elengedhetetlen feltétele a szociális körülmények követése. Ennek érdekében különösen fontos a meglévő jó együttműködés a szakmai szervezetekkel és munkatársaikkal, valamint az egyes területeken aktívan működő civil szervezetek képviselőivel. A szakmai munka másik kiemelendő pillére a jogosulti körre vonatkozó felmérések, kutatási eredmények, országos és célirányos statisztikák adatainak feldolgozása és beillesztése a folyamatos munkába. Az adatokra támaszkodva, vagy a kialakult új élethelyzeteket látva került sor korábban és jelenleg is a folyamatos fejlesztésekre és az összecszerőségek (egy főre jutó összecszegethető, adható segély összege) aktualizálására. Egy példát ki-

emelve: a kezdeti 16 ezer forintos segély összege 2025-re – az egy főre jutó összecszegethető – 60, illetve 50 ezer forintra emelkedett. A Közalapítvány vállalta hogy évente összegzést készít elvégzett munkájáról. Ezek a beszámolók a számadatokon túl tartalmazzák azokat a megállapításokat, olykor elemzéseket, melyek az adott évben jellemzően mutatkoztak.

A legutóbbi, 2024. évi összecszegető jelentés alapján a Magyar Honvédség személyi állománya és a gondoskodási körbe tartozók közül 843 fő nyújtott be kérelmet, melyből 725 fő segélykérelmét fogadták el, részükre összesen 36.855.000.Ft adómentes szociális segélyt utaltak ki.

A személyi állomány köréből a kuratórium 55 kérelmet tartott indokoltnak és 2,9 millió forint kiutalásáról döntött: a segélyezési kérelmekből évek óta tapasztalható, hogy különösen az egyedülálló szülőknek és a nagycsaládosok számára okoz gondot a lakhatással, gyermekneveléssel és élelmezéssel járó költségek előteremtése. A családok vonatkozásában itt fontosnak tartom kiemelni, hogy a már évek óta jól működő és népszerű gyermeküdtetéssel összefüggő támogatási program is további segítség a gyermekeket nevelők részére. 2024-ben a benyújtott kérelmek alapján 194 gyermek üdtetéséhez összesen 9,7 millió forinttal járult hozzá a Közalapítvány.

A beérkezett segélykérelmek túlnyomó többsége ebben az évben is a gondoskodási körbe tartozóktól érkezett. Az elfogadott 670 kérelem alapján összesen mintegy 34 millió forintot utalt ki a Közalapítvány. A segélyezet-tek megoszlását tekintve évek óta

megállapítható, hogy a legkritikusabb helyzetben az egyedülálló özvegyek vannak, különösen azok, akiknek az ideiglenes özvegyi nyugdíja szünetel, és még nincs öregségi nyugdíjra való jogosultságuk. A segélyezettek között azonban valamennyi kategória felsorolható a nehezen élők között, gondolok itt különösen a korábban nyugdíjba került időskorúakra, a gyermeket (gyermeket) nevelő özvegyekre, az árvákra, a beteg és ápolásra, gondozásra szorulóakra, az időotthonban vagy ápolási intézményben élőkre, ahol már az inflációs költségek miatti emelkedés meghaladja a nyugdíjak emelkedésének mértékét. Valamennyi élethelyzetet figyelembe véve külön is érdemes foglalkozni az egyedül élőkkel, mivel a jövedelmi viszonyoknál azt is figyelembe kell venni, hogy valamennyi rezsiköltség és egyéb kiadás egy személyt terhel, ami számukra nagyobb anyagi terhet jelent. Az ebbe a körbe tartozók létszáma 2024-ben 425 fő volt.

A Közalapítvány éves munkájának értékelése és a harmincöt éves múlt megerősíti, hogy a szociális gondoskodás a Magyar Honvédség gondoskodási feladatának továbbra is fontos része, melyben

a Közalapítvány közfeladata ellátása során fontos szerepet tölt be. A szakmai munka, a gondoskodási és a humánszolgáltatási feladatok sikerének széleskörű megvalósítása érdekében a Közalapítvány hatékony együttműködést alakított ki a Honvédelmi Minisztériummal és a Magyar Honvédség szakirányú szerveivel.

A Közalapítvány működése már a kezdeti időszakról folyamatosan a Honvédelmi Minisztérium támogatásával valósul meg.

A költségvetési támogatás mellett a Közalapítvány munkáját nagyban segíti az elhelyezési feltételek biztosítása, amely kiterjed a folyamatos napi munkavégzés zavartalan megvalósítására, továbbá a jelenleg héttagú Kuratórium és háromtagú Felügyelő Bizottság üléseinek megtartására. Mindezt a Közalapítvány részéről köszönetünket fejezzük ki, melyet igyekszünk gondos és szakzerű munkával is megerősíteni. Az anyagi feltételek megerősítésének és ezzel a jogosultsági kör bővíthetőségének forrásait a Honvédelmi Minisztérium által nyújtott növekvő költségvetési támo-

gatás, továbbá a kuratórium által a nemzeti és nemzetközi pályázatokon elért jelentős eredmények, és nem utolsósorban a személyi állomány felajánlásai biztosítják.

A humángondoskodási feladatok ellátásában valamennyi résztvevő fontos szerepet tölt be. Az eredményesség érdekében elengedhetetlen az a jó együttműködés, ami a humánszolgáltatói feladatokat nagy gyakorlattal és tapasztalattal végző munkatársak és a Közalapítvány munkatársai között létrejött. A szakmai munka kiegészítéseként továbbra is segítséget jelent – és fontos szerepet tölt be – a közvetlen környezet által nyújtott támogatás. Így különösen fontos lenne, hogy az érdekképviselői szervezetek, a nyugállományúklubok, a BEOSZ és a HOKOSZ tagszervezetei lehetőségeikhez mérten lépéseket tegyenek. A szakemberek általi tájékoztatás, a programokon keresztüli figyelemfelhívás, mind olyan segítség lehet, amely elősegíti, hogy a támogatás a megfelelő helyre és időben érkezhesen.

A segélyezés-sel kapcsolatos információk a Közalapítvány honlapján megtalálhatók: www.hka.hu

Séta a katonai történelemben

Május 28-án a Törzsasztal tagozat érdekes programra hívta a klub tagjait a honvédelem napja (május 21.) és a Magyar Hősök emléknapja (május utolsó vasárnapja) alkalmából.

A program a Nemzeti Közszerlati Egyetem központi épületében kezdődött, ahol dr. Kedves Gyula hadtörténész ezredes kalauzolta végig a csoportot a magyar katonai oktatás első intézményének, a Ludovika Akadémiának közel kétszáz éves, igazán mozgalmas történetét bemutató kiállításán. Az eredeti kellékekkel (korabeli egyenruhák, fegyverek, fotók, dokumentumok, stb.) gazdagon illusztrált kiállítás és idegenvezetőnk (aki egyébként a Törzsasztal tagozat tagja és a kiállítás kurátora is volt) érdekes kiegészítései, kevésbé ismert háttérinformációi igazán pezsgővé tették az itt töltött időt.

A múzeum megtekintése után Szilágyi Tibor ezredes úr az NKE Hadtudományi és Honvédtisztképző karának felépítéséről, feladatairól, mindennapi életéről adott színes tájékoztatást. Érdekes volt megismerni az utat, melyet az intézmény futott be az 1809-es alapító okirattól az építkezés megindításáig, az épület ünnepélyes átadásától a képzés tényleges beindulásáig (1869), illetve azt, hogy történelem mennyiben befolyásolta működését napjainkig.

Ezt követően az egyetem szépen gondozott parkjában tettünk egy sétát, ahol a Ludovikához kapcsolódó szoborpark alkotásaiban gyönyörködhattunk. A névadó Habsburg-Estei Mária Ludovika királyné mellett láthatók itt a Ludo-

vika létrehozásában közreműködő legnagyobb mecénások és a II. világháború előtt itt állt allegorikus szobrok, köztük az I. világháborúban elesettek monumentális, közadakozásból készült emlékműve.

Ezt követően az Üllői út 133-nál folytattuk a napot. Itt a szintén közadakozásból három éve felállított emlékhelynél a tagozat elnöke, Pácser Bálint ny. alezredes idézte fel az 1898-ban felépült I. Ferenc József laktanya, az I. Honvéd Gyalogezred szálláshelyének változatos történetét, az I. világháborúban betöltött szerepétől, a Tanácsközárság és a két világháború közötti időkhöz, és a II. világháborút követő név- és funkcióváltozásait. I. Ferenc József neve mellett a laktanya rövid ideig viselte Marx Károly, majd újra Ferenc József nevét. 1945-ben a nyilasok által kivégzett Kiss János altábornagy nevét, majd a Petőfi-laktanya nevet kapta. 1957-ben Egyesített Tiszti Iskola lett, tíz év múlva a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola, később Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola nevet, illetve a ZMKA főiskolai tagozata címet viselte.

1947-től alapvetően a Magyar Néphadsereg központi tisztképző intézménye lett. Itt működött többek között a Kossuth Akadémia, a tüzértovábbképző tanfolyam, a Hadtáp Tiszti iskola, a Petőfi Politikai Tiszti Iskola, és itt képezték a hadsereg zenekarainak tiszthelyettesi állományát, sőt az alakulatok felcsereit is. Az ötvenes évek elején nagyarányú fejlesztés indult meg, és az eredeti laktanya mindkét oldalán új épületek sora emelkedett ki. A Könyves Kálmán körúti oldalon az új parancsnoki és

növendéki szárny, a kultúrház, sportpálya (gödör), míg a keleti oldalon a technikai eszközök tárolóhelyei, műhelyek és egy másik kulturális objektum.

A szépen gyarapodó és a polgári életben is egyre jobb hírnevet szerző intézményt aztán 2009-ben rövid úton értékesítették. Bulldózer szinte napok alatt eltüntették még a nyomait is.

A jelenlevők közül sokan szomorúan emlékeztek alma materükre, hisz itt kapták meg a katonai hivatás alapelemeit, a szaktudást, a fegyelmet, az egymás iránti tisztelet és nem utolsósorban a bajtársiaság érzését. A program végén a csoport a Budapesti Nyugállományúak Klubja koszorúját helyezte el az emlékezés és a tisztelet jeléül a szobor talpzatán.

*Pácser Bálint ny. alezredes
tagozatelnök*

Tisztelgés Jókai Mór előtt

A Magyar Országgyűlés 2025-öt Jókai Mór emlékévévé nyilvánította

A 19. század legismertebb és legtermékenyebb magyar írója kétszáz esztendeje, 1825. február 18-án született Komáromban.

Mindössze kilencéves volt, amikor az első verse nyomtatásban megjelent. A nagy mesemondó irodalmi pályája során több mint száz regényt, számtalan újságcikket, verset, novellát és röpiratot jegyzett.

Jókai költészetének példái kezdetben a francia romantikusok mellett Shakespeare, Vörösmarty és a jóbarát Petőfi művei voltak. Rendkívül változatos versei megszólítanak, felhívnak, sokszor utópisztikus és idealista túlzásokkal, de rendkívüli nyelvi

gazdagsággal, színesen – az olvasót mehökkentően.

A márciusi ifjak társaságának tagjaként szenvedélyes hazafi, polgári publicista, forradalmár, irányt mutató politikus, a népképviselő híve volt, a március 15-i eseményeket meghatározó személyiséggé vált. A későbbiekben, a forradalom győzelme után a felvilágosult fiatalokhoz így szól: *„Két fegyver van a kezünkben: a sajtó és a kard! Az igaz honfitűz, mely e kettőt kezeinkbe adá... A magyar nemzet ismét dicső és szabad! Legelsőben felszólítunk minden hazfit, hogy a nemzetőrség zászlói alá gyűlekezni siessen... mert nem tudjuk, hogy mely percben lesz rá szükség. Igyekezzünk honunk idegenajkú*

fiatalságát magunkhoz testvéri kapcsolatokkal csatolni. Legyen gondunk a jövőre... Egyenlőség, szabadság, testvériség! Éljen a haza!”

A halál árnyékában

1849 után Jókait is halál fenyegette, bujdosásra kényszerült. Felesége, Laborfalvi Róza, a kor ünnepektől színesítője menti meg, hamis papírokat szerez, így az író átvészeli az életveszélyes időszakot, majd kegyelmet kap. Jókai munkásságának e szomorú korszaka ellentmondásokról terhes, de felesége segítségével pályája reményt keltő, felívelő szakaszba lép. Korszakának élő klasszikusává válik. Bár a szabadságharc eseményeiben nem vett részt, azok

írói munkásságának meghatározó részét képezik. Magánéletének botrányai (első felesége jóval idősebb, a második jóval fiatalabb nála) mellett legnagyobb pálfordulása: a kiegyezést követően, 1875-re – „a forradalom hőseiből, nemzetmentőiből a császárkirály kiszolgálója” lesz.

Hihetetlen munkabírása, irodalmi és közéleti sikerei felemelik a főrendiház tagjai közé, Tisza Kálmán köréhez. Ezzel egy időben az akkori magyar szépirodalom uralkodójává váltik Jókai, aki a magyar olvasóközönség szemében általánosan szeretett, az udvarnál is elismert, jóindulatú, barátságos személy volt. Természettudományos és ismeretterjesztő lapok főszerkesztője, képviselő, a Magyar Tudományos Akadémia igazgató tanácsának tagja, a Szent István-rend lovagja, a Kisfaludy Társaság tagja, 1876-tól 1903-ig a Petőfi Társaság elnöke. 1894.

április 1-én Kossuth Lajos temetésén, uralkodói lojalitása ellenére gyászbeszédet mondott.

Kétszáz év távlatából nehéz a régmúlt értékeiben módosuló történelemben otthonosan mozogni. A 19. században a könyv és az újság volt a hírforrás, a tudás és szórakozás alapja. Munkáinak, a kor legolvasottabb regényeinek százkötetes nemzeti díszkiadását hatezer olvasó rendelte meg. 1894-ben, írói munkásságának félszázados ünnepén, Jókai százezer forintos tiszteletdíjat vett át. Egy ország ünnepelte két sikeres írói korszakát. Az egyik 1850–1867 között volt, kiemelt regényei: az *Egy magyar nábob* és a *Kárpáthy Zoltán*. Jókai munkásságának fénykorára a kiegyezés utáni 1867–1872 közötti időszak. Ekkor *A kőszívű ember fiai*, a *Fekete gyémántok*, *Az aranyember*, valamint az *És mégis mozog a föld* voltak a legjelentősebb regényei. Élete utolsó

Olvassunk Jókai-könyveket, de nézzünk remek magyar színészekkel Jókai regényeiből készült olyan filmeket is, mint a Melyiket a kilenc közül (r. Szőts István, 1957), a Szegény gazdagok (r. Bán Frigyes, 1959), Az aranyember (r. Gertler Viktor, 1962), Az utolsó budai basa (r. Mamcserev Frigyes, 1964), A kőszívű ember fiai (r. Várkonyi Zoltán, 1965), az Egy magyar nábob és a Kárpáthy Zoltán (r. Várkonyi Zoltán, 1966), a Fekete gyémántok (r. Várkonyi Zoltán, 1976), A nagyenyedi két fűzfá (r. Bán Róbert, 1979) stb. A sikerrel megfilmesített regények Jókai Mór képzelőerejének vászonra álmódott tükrei.

szakaszában – 1904-ben bekövetkezett haláláig – romantikus regényeit kalandos történetek, fantáziaregények tarkították.

Jókai versíró, remek festő, faragó szobrász is volt

Munkácsy, a magyar festőfejedeleme is barátjaként tisztelte. A *Honfoglalás* című világhírű festményén Jókait az Árpád vezér melletti fekete lovon ülve ábrázolja. Az irodalomtörténet az 1890-es évektől, majd halálát követően méltányolta valódi érdeme szerint a népszerű Jókait. Az állandóan jelen lévő kritikai támadások ellenére a nagy mesemondó a magyar széppróza valódi megteremtője.

A Jókai-emlékév rendezvényei – az író születésének kétszázadik évfordulója kapcsán – valós értéket hoznak életünkbe, figyeljünk rá!

B. Nagy Péter
ny. mk. alezredes
(Rákóczi Tábor)

80 éve történt...

Már nyolc évtizede, hogy az emberiség történetében a legnagyobb győzelmét aratta a világ nagy, összefogott ereje a fasiszta hordák felett. Nagy-Britannia, a Szovjetunió és az Amerikai Egyesült Államok erői, az ellenál-lási mozgalmakkal együttműködve, megadásra készítették a korábbi sikerektől megrészegült német, olasz és japán fasiszta erőket. Európában és a világ nagy térségeiben elhallgattak a fegyverek. Németország feltette a kezét! Wilhelm Keitel vezértábornagy a szövetségesek előtti aláírásával elismerte a fasiszta hatalmak vereségét, Németország kapitulált. Óriási áldozatok, véres küzdelmek nyomán, az emberiség örömeire megszületett a béke.

1939. szeptember 1. és 1945. május 9. között 68 hónap – során soha nem látott véres harc dült a világban, égen, földön és a világ-tengereken. Égett a világ, dörögtek az ágyúk és fegyverek, zúgtak a bombázók, öltek az aknák, süllyedtek a hajók a tengereken. A következmény: romba dőlt falvak, városok százai-ezrei és óriási emberveszteség. Könnyek és vér az emberek milliói számára. De végül béke lett – vérben született béke!

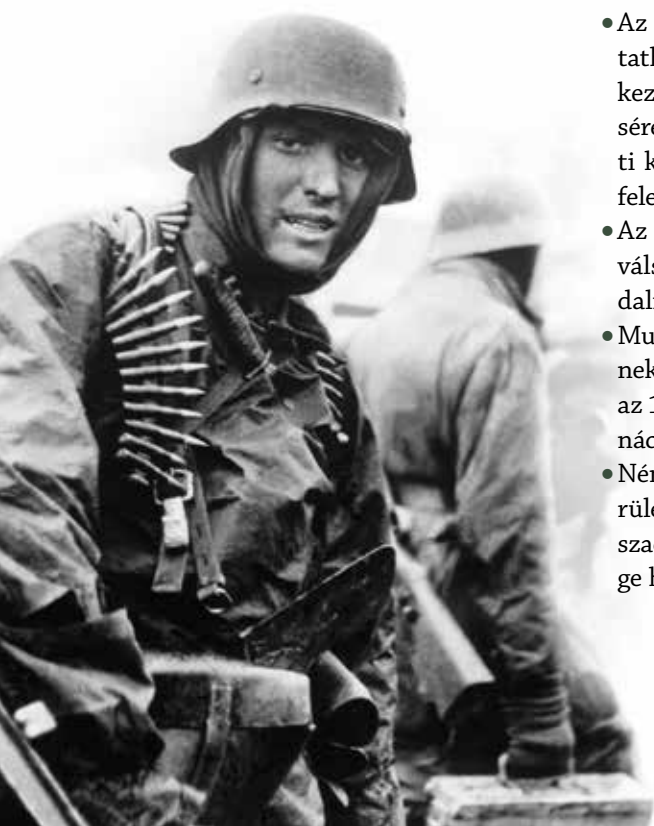
Hogyan jutott idáig az ember a 20. században?

Hogy ivódott ilyen mélyre az embertelenség, a fasiszta, a náci gondolat, a fajgyűlölet az emberiség nagy csoportjába?! Léteznek történelmi okok, magyarázatok a kérdésre, ezekre a körülményekre.

- Az I. világháború lezárásának vitatható döntései, az akkor keletkezett és fel nem oldott nemzeti sérelmek fennmaradása, a területi követelések tartós jelenléte és felerősödése.
- Az 1928–33-as gazdasági világválság és annak gazdasági, társadalmi, szociális következményei.
- Mussolini fasiszta rendszerének és ideológiájának terjedése az 1920-as évektől, majd a német náciizmus terjedése.
- Németország sajátos állapota. Területi sérelmek, gazdasági visszaesés, szociális gondok, a gyenge hatalom ellen fellépő Hitler és

pártjának berobbanása, „élettér” elmélete stb. Egykori történelem-tanárunk – Török Laci bácsi – ezt így fogalmazta meg: „Németország akkor ült a hatalom dúsan megterített asztalához, amikor ott minden hely megtelt”.

- Nagy-Britannia, Franciaország felemás, ingatag politikája, taktikázása, alkudozása, cinkossága a hitleri törekvésekkel szemben.
- A nemzetközi események, a fasisztoid próbálkozások – köztük a spanyol forradalom és polgárháború (1933–1936), Japán fegyverkezésének és háborújának (1937), valamint az olaszok afrikai, etiópiai háborújának figyelmen kívül hagyása.
- Harc az ércékért, az olajért, az acélért, a Rajna-vidék és a francia földterületek visszaszerzéséért. Ausztria bekebelezése, Csehszlovákia elfoglalása, Lengyelország felosztása, majd a „Terjeszkedés Keletre” stratégia térnyerése.
- A 30-as években beindult óriási fegyverkezés a világban, kiemelten Németországban, a Szovjetunióban, Japánban és az USA-ban.
- Stratégiák harca jellemezte az 1930-as, '40-es éveket. Pl.: a németek-villámháború elmélete, a szovjet rendszer kiterjesztésének szándéka, a világforradalom eszméje, az USA semlegességi fel-fogása, a britek befolyási övezete megtartásának szándéka.

Ezek az okok és körülmények vezettek egyenes úton Európa, Ázsia, Afrika lángba borulásához. Újra megerősödött a Clausewitz-elmélet következtetésének helyessége: „A háború a politika folytatása más, erőszakos eszközökkel”. Ebben az időben nem volt olyan erő, nemzetközi intézmény és együttműködési rendszer, amelyik útjába állt volna a háborús törekvéseknek. Erre a célra gyenge, hatástalan, tétova szervezet volt a Népszövetség, amely hamar ki is múlt.

Mi lett a hatalomvágy, az ellentmondásos politizálás és a hitleri vandál elmélet eredménye? Féktelen pusztítás és pusztulás. Tizenegy állam a szövetségesek oldalán, kilenc állam a tengelyhatalmak oldalán vívta meg az ádáz küzdelmet.

Álljon itt néhány számadat a tények igazolására. Az első világháborúban 236 milliós összlakosságú szövetség harcolt a 443 milliós antant szövetség ellen. A második világháborúban 650 millió ember állt szemben a szövetséges erők oldalán a kb. 500 millió lakosságot képviselő tengelyhatalmakkal. Az első háborúban 9 millió kato-

na és 5 millió civil ember halt meg a központi hatalmaknál; míg a második világháborúban 43,7 millió az összes veszteség, közte 19,63 millió katona vesztesége volt a szövetségeseknek. Ez a veszteség egy közepes nagyságú európai állam teljes lakosságát jelentette.

Mindezek mellett meg kell említeni – örök tanulságul –, hogy az eszeveszett fajelmélet, az antiszemitizmus, a zsidóüldözés 6 millió áldozatot követelt.

Mindezek mellett nem beszélünk az eltűnteokről, a rokkantakról, az árvákról, az özvegyekről, ami szintén megrázkódtatta a világot. És még nem beszéltünk a lerombolt városokról (Leningrád, Sztálingrád, Varsó, Budapest, Drezda, Prága, Berlin), a hidakról, a hajókról, a vasutakról, a mezőgazdaságban a hatévi betakarítás elmaradásáról, az éhezésről, a nyomorúságról, a félelemtől. Az ember szinte ma is megborzong a veszteségek hallatán.

Néhány szövetséges ország és az ellenség veszteségei is tanulságosak. (Az adatok a „II. világháború története” című wikipédia-oldalról származnak.)

Ország	A lakosság száma (millió)	Összes veszteség (millió)	Katonai veszteség (millió)	Lakosság %-ában
Lengyelország	35,1	5,5	0,39	14
Szovjetunió	290	30	7,5-8,0	8,4
USA	120	1,44	1,37	1,17
Nagy-Britannia	47,8	0,49	0,4	1
Franciaország	42	0,42	0,25	1
Norvégia	80	6,2	3,9	7,7
Japán	75	2,5	2,0	3,1
Olaszország	43	0,4	0,33	0,9
Magyarország	13,7	0,9	0,35	6,5
Összesen	650	43,7	19,63	

Óriási erőfeszítések árán, sok belső vita mellett, de győzött az igazság, győzött a szövetség ereje. Hatalmas, emberfeletti küzdelem folyt a harctereken. Megrázó, óriási harc, hősieks küzdelem bontakozott ki az angol partoknál, a moszkvai, leningrádi, sztálingrádi, berlini ostromnál, a nyugati partraszállásnál, a kurszki, az ardenneki és el-alameini harctereken éppúgy, mint hazánkban a debreceni csataterén is. Mély tisztelet a hős harcosoknak, a felszabadítóknak, a megmentő seregeknek, politikusoknak és hadvezéreknek – köztük Montgomery, Eisenhower, Patton, Saposnyikov, Zsukov, De Gaulle tábornokoknak – és sok más hős katona neve szintén példaértékű lehet.

A második világháború mint világesemény nagyon fontos következtetések, tanulságok hordozója, amelyek a jelenünknek és jövőnek egyaránt szólnak. A legfontosabb tanulság, hogy a béke mindennél előbbre való! A békéért minden áldozatot meg kell hozni, legyen az politikai, diplomáciai, gazdasági vagy szociális feladat, vagy a védelmi erők fejlesztése. Nem lehet tartósan szó a békétlenségről, a gyűlöletről, a szuverenitás megsértéséről, mert az tettekbe, háborúba torkollik. Tanulság lehet az is, hogy az agresszor általános mértékben elítélendő, megfélékezendő, míg a megtámadott nemzetközi szolidaritásra szorul. Mint ahogy a ma és a jövő békéje, a béke megvédése és biztosítása csak a nemzetek szilárd szövetségében valósulhat meg. Örök tanulság az is, hogy a béke mindennél előbbre való, annak védelme egyetemes kötelesség.

Őszinte tisztelet a hősöknek, a győzőknek!!!

Szombathelyi Ferenc
ny. vezérőrnagy

Kihunyt a HÍRADÁS fénylő csillaga

Dr. Lindner Miklós nyugállományú altábornagy emlékére

Dr. Lindner Miklós ny. altábornagy, a híradószolgálat korábbi, a híradó katonák számára örökös tiszteletbeli főnöke, a Puskás Ti-vadar Híradó Bajtársi Egyesület és a Híradó Tagozat örökös tiszteletbeli elnöke, a Nemzeti Közzolgálati Egyetem címzetes egyetemi tanára 2025. május 23-án este, életének 93. évében elhunyt.

Amikor utoljára beszéltünk vele telefonon, elkészönt tőlünk. Sietve tiltakoztunk, hogy nem, nem, még fogunk találkozni és beszélgetni. Sajnos neki lett igaza. Már nem mondhatjuk el még egyszer, hogy milyen nagy megtiszteltetés volt számunkra, hogy a vezetése alatt szolgálhattunk, hogy milyen sokat tanultunk tőle hazaszeretetből, a híradószakma feltétlen szeretetéből, követelménytámasztásból és emberségből. Nem feledjük a híradószolgálat, a katonai híradás fejlesztése érdekében végzett kiemelkedő munkásságát, magas fokú felkészültségét, vezetőkéességét, bajtársiasságát, a híradó állományról való gondoskodását, segítőkészségét, a fiatal pályakezdekők támogatását, az irántunk megnyilvánuló bizalmát. Példaképünk volt és marad. Hiányozni fognak bölcs tanácsai, a közvetlen beszélge-

tések, a szolgálat alatti eseményekről mély átéléssel és humorral előadott anekdotái.

Közismert volt, hogy mennyire szerette a családját. Hasonló szeretettel és odaadással vezette a híradók nagy családját is. Különös figyelmet fordított a fiatal, tehetséges híradótisztek pályafutására, hangsúlyozva, hogy a híradó szakma nem tűri a sztárokat, a percembereket. Mindig büszkén említette, hogy a híradószolgálatról 1990 után többeket a Magyar Honvédség és a NATO vezető beosztásaiba helyeztek, 12 híradótiszt vehette át tábornoki kinevezési oklevelét, két híradótiszt ezredesként MH-szintű vezető beosztást töltött be.

Dr. Lindner Miklós ny. altábornagy 1932. március 21-én született Budapesten, egyszerű család gyermekeként. 6 éves koráig nagyszüleinél Aradon élt. 1947-ben színjelesen elvégezte az általános iskola elődjét, az elemi iskola 8. osztályát, de továbbtanulására nem volt anyagi fedezet.

A nehéz gyerekkor után egy rendkívül sikeres katonai pálya kezdődött. 1949. április 1-jén vett be a Magyar Néphadsereg 1./II. lövészászlóaljához Tolnára. Rövid, 6 hónapos csapatszolgálat után elvégezte a Híradó Tiszti Iskolát, 1950-ben alhadnagyként vették hivatásos állományba.

A 25. vadászrepülő-hadosztálynál, Szentkirályszabadján szakaszpáncsnoki beosztásba helyezték, de az önálló repülő-műszaki zászlóalj újoncainak alapkiképzésével foglalkozott. Soron kívül léptették elő hadnaggyá, majd a Híradó Tiszti Iskolára vezényelték alosztálypáncsnoki tanfolyamra. Időközben megnősült, ezért Budapestre kérte áthelyezését. 1951. október 1-jétől hadnagyként, majd 1954-től főhadnagyként a 43. híradóezrednél a vezérkar tábori főhírközpontját telepítő központszázad páncsnokaként, majd 1957. április végétől zászlóaljparancsnok-helyettesként szolgált. Fél évvel később, decembertől századosként, már a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia hallgatója volt, melynek elvégzése után, 1960. november közepétől a Magyar Néphadsereg Vezérkar Híradó Csoportfőnökség hadműveleti főtisztjeként híradó hadműveleti és táboriposta-kérdésekkel foglalkozott. 1961 augusztusától Budapesten az 5. Hadsereg törzsében vezetékes főtiszti beosztást töltött be. 1962-ben őrnaggyá léptették elő. 1963-tól a Székesfehérvárra költözött hadsereg-páncsnokság híradófőnök-helyettese, 1971-től híradófőnöke lett. Ezen beosztásaiban kiemelkedő szerepe volt a szárazföldi hadsereg híradásszervezési elveinek kidolgozásában, a harckészültségi híradás

megtervezésében, a nemzetközi és hazai gyakorlatok sikeres előkészítésében és végrehajtásában, valamint a híradó állomány elméleti és gyakorlati ismereteinek növelésében. Közben elvégezte a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia hadműveleti tanfolyamát. 1966-tól alezredes, 1973-tól ezredes lett.

1975-ben átvette az MN híradófőnöki beosztást. Ekkor kezdődött az az időszak, amit a híradószolgálat aranykorának neveznek. A híradó szakcsapat a korabeli szóhasználat szerint „elit fegyvernemmé” vált. A szolgálat tevékenységét – mind vezetői, mind végrehajtói szinten – nagyra értékelték.

A híradó állomány erkölcsi alapota, fegyelmi helyzete mindig

az MN átlaga felett volt. Érdemeit elismerve dr. Lindner Miklóst 1979. szeptember 29-én vezérőrnaggyá nevezték ki. A vezérkar átalakítását követően 1990. február 1-jétől a Magyar Honvédség híradó és automatizálási csoportfőnöke volt az 1990. december 1-jei nyugállományba vonulásáig. Ezt követően a Kincstári Vagyoni Igazgatóságnál mint híradástechnikai csoportvezető még 14 éven át dolgozott.

Parancsnokai, előljárói jól felkészült, magas fokú szakmai és általános műveltséggel rendelkező, határozott, követelménytámasztó, operatív, kezdeményező, gyakorlatias híradótisztként jellemezték. A Magyar Néphadsereg híradófőnökeként és a Magyar

Honvédség csoportfőnökeként eredményesen, nagy hozzáállással irányította a bonyolult, nagyvolumenű híradó-beruházásokat, a hadászati és a honi légvédelem hírendszerének telepítését, üzembehelyezését, a híradó eszközök fejlesztését. Vezetésével épült ki az MN távhívóhálózata, a területi hírközpontok rendszere és a Magyarországon akkor legkorszerűbb digitális mikrohullámú hálózat. 15 év alatt 151 híradó, repülésirányító és rádióelektronikai eszköz rendszeresítésére került sor. A konfliktusokat hazai és nemzetközi viszonylatban is felvállalva, mindig az ország és a híradószolgálat érdekeit képviselte. Szolgálati ideje alatt számos kitüntetésben és elismerésben részesült. Katonai-esti tagozaton végezte el a Puskás Tivadar Távközlési Technikumot, 1979-től a hadtudományok kandidátusa, 1980-ban pedig műszaki doktori címet szerzett. Aktívan részt vett a tudományos életben, kb. 40, a vezetéssel, illetve a híradással kapcsolatos cikket, tanulmányt írt. 1988-ban az EFE troposzféra-hírendszer 3 magyar objektuma optimális, költséghatékony földfelszíni létesítésének kidolgozásáért a „Stromfeld Aurél Díj” tulajdonosa lett. Több cikluson át volt tagja a Honvédelmi Minisztérium Tudományos Kollégiumának, a Magyar Tudományos Akadémia Hadtudományi Szakbizottságának, valamint az MTA Interkozmosz Tanács Űrtávközlési Szakbizottságának.

Nyugállományba helyezése után minden energiáját a híradó nyugállományúakkal való foglalkozásnak szentelte. Szorgalmazta és tevékenyen részt is vett az idősebb vagy beteg híradó bajtársak segítésében. Segítő szándéka bátorító

Dr. Lindner Miklós altábornagy 2004. március 16-án az MH Híradó Parancsnokság Főhírközpont 2. Hírközpontjában lekapcsolta az ARF-102 analóg telefonközpontot

támogatást nyújtott az özvegyek, illetve a hozzátartozók számára a legnehezebb percekben is, amikor a végső búcsúzásnál és azt kö-

vetően is mellettük állt. Hosszú időn át volt a Budapesti Nyugállományúak Klubja Híradó Tagozatának elnöke, 1998-ban 28

társával megalapította a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületet. 2006-ban részese volt a Puskás Tivadar Híradó Bajtársainkért Alapítvány megalakításának. Községi és szakmai munkája elismeréseként 2007-ben altábornaggyá léptették elő. Élete és munkássága, a közösség iránti elkötelezettsége mindannyiunk számára követendő példa. Egész élettevékenységét meghatározta a fiatalkorában olvasott mondat: „Mosoly nélkül félisten lehetsz, de egész ember soha”. 2025. július 30-án a Fiumei úti temetőben katonai tiszteletadás mellett végleg elbúcsúztak tőle a híradószolgálat volt és jelenlegi tagjai.

Tisztelt Altábornagy Úr!
Kedves Miklós! Nyugodj békében!
Emléked megőrizzük!

Mikita János nyugállományú
mérnök altábornagy

„Keresheted őt, nem leled, hiába,
se itt, se Fokföldön, se Ázsiába,
a múltba sem és a gazdag jövőben
akárki megszülethet már, csak ő nem.
Többé soha
nem gyúl ki halvány-furcsa mosolya.
Szegény a forgandó tündér szerencse,
hogy e csodát újjólag megteremtse.”
(Kosztolányi)

A gyászoló család, a Budapesti Nyugállományúak Klubja (Híradó tagozat),
a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület és más szervezetek

mély megrendüléssel tudatja, hogy

Dr. Lindner Miklós altábornagy

a gondos férj, a felejtethetlen édesapa, az imádott nagypapa,
az egyesület, a tagozat, számos más szervezet és a HIRADÓK nagy családjának nagyrabecsült
tagja életének 94. évében 2025. május 23-án elhunyt.

**Temetésére 2025. július 30-án (szerda) 15.00-kor,
Budapesten, a Fiumei úti Sírkert (Bp. VIII. Fiumei u. 16.) Szórá parcellájában
katonai tiszteletadással kerül sor.**

Tiszteletüket a megjelenők egy szál virággal fejezhetik ki!

Emléke örökké velünk marad!

A nap, amikor az egész világ Nándorfehérvárra figyelt

Július 22-én emlékeztünk meg az 1456. évi nándorfehérvári diadal 569. évfordulójáról. Az esemény a magyar–török háborúk egyik igen jelentős mozzanata volt, amely hosszú időre megállította a hazánk – és ezzel Európa – elleni török támadásokat. Érdeemes feleleveníteni az eseményeket, megvizsgálni hátterüket.

A 14. és 15. században rendkívüli gyorsasággal terjeszkedő Oszmán Birodalom élére 1451-ben II. Mehmed szultán személyében becsvágyó és tehetséges uralkodó került (Nándorfehérvár ostromakor még csak 24 éves volt). Hadserege a szervezettségét és harcértékét tekintve, erős tűzérsséggel felvértezve, a korabeli Európa hadseregei fölött állt. E tekintélyes erő birtokában a bizánci császárok utódának tekintette magát, és birodalmát Európa és Ázsia legnagyobb hatalmává kívánta fejleszteni. Bizánc városának (Konstantinápoly, ma Isztambul) 1453. májusában bekövetkezett legyőzését követően nem volt kétséges, hogy az uralkodó néhány

éven belül a keresztény Európa ellen vezeti hadseregét. A további európai terjeszkedés első lépéseként 1454-ben megszállta a Szerb Királyság nagy részét, és birtokba vette az ottani, gazdag ezüsbányákat (az ország neve egyébként ennek a fémnek a szláv nyelveken hasonlóan hangzó nevéből származik). A török elleni küzdelem érdekében látszólag megmozdult minden európai állam, az ígért segítségből azonban csak nagyon kevés valósult meg. Magyarország is csak szavakban volt egységes. Az 1455-ös rendi országgyűlés ugyan megerősítette Hunyadi Jánost főkapitányi tisztségében, és amikor nyilvánvalóvá vált, hogy a szultán Nándorfehérvár ellen készül, és megérkezett a török sereg megindulásának híre, kiadta a parancsot is a magyar hadak déli határra vonulására – de a parancsot végrehajtani tudó hadsereg nem létezett.

A korabeli hadseregek számára a legnagyobb problémát az ivóvízellátás jelentette, ezért a csapatok igyekeztek valamilyen folyóvíz (azaz ivóvíz) köze-

lében maradni. Különösen igaz volt ez a lovakkal, teherhordó tevékkel és szamarakkal bőségesen felszerelt török hódítók esetében. Fontos szempont volt az is, hogy az élelem- és hadianyag-utánpótlás is lebonyolítható legyen vízi úton. Emiatt a nagyszámú embert és állatot felvonultató, a Magyar Királyság ellen felvonuló török hadseregnek mindenképpen el kellett haladnia a nándorfehérvári (napjainkban Szerbia fővárosa, Belgrád) vár mellett. Az így kulcspozícióban levő, a Duna és a Száva összefolyásánál épült várat megkerülni sem lehetett, mert egyrészt ezzel a török hadsereg elesett volna a vízi szállítás lehetőségétől, másrészt a várban maradó védősereg állandó fenyegetést jelentett volna a török csapatok hátában.

III. Kallixtusz pápa 1456. tavaszán már tiszttában volt az-
zal, hogy a nyugati uralkodóktól egyetlen katonát sem remélhet a törökök elleni védekezéshez. Ráadásul Magyarországról riasztó – de valótlán – hírek érkeztek a török hadsereg méretéről,

és arról, hogy Hunyadi János hajlandó velük békét kötni, és ezt a sereget Itália felé átengedni. Ezzel szemben Hunyadi, a „törökverő”, vagy ahogyan egy korabeli török forrásban nevezték, az „átkozott Jankó” közel két évtizeden keresztül a törökellenes harc fő szervezője volt. A pápa égi segítségért fohászkodva adta ki 1456. június 29-én – három héttel a nándorfehérvári csata megkezdése előtt! – Bulla orationum imabulláját, amelyben elrendelte, hogy a kereszténység valamennyi templomában a szokásos reggeli és esti harangszó között „délutánban” háromszor kongassák meg a harangokat. Ennek célja, hogy „jel adassék minden hívőnek, hogy imáikkal segítsék azokat, akik a török ellen harcolnak”. A (nagyjából) déli harangszó tehát – ekkor még – nem a diadalt hirdette, hanem a keresztes eszme (a Szentföld visszafoglalása keresztes háborúkkal) elhalásának küszöbön álló veszélyére figyelmeztetett. Az általános félelemnek külön nyomatékot adott, hogy 1456. június 3-ától hatalmas üstökös világított az égen. Az „égi jel” csóvjá

fenyegetően mutatott kelet felé, a közvélekedés szerint azt mutatva, hogy kelet felől iszonyatos csapás készül a nyugati kereszténységre. Ma már tudjuk, hogy a 76 évenként rendszeresen visszatérő Halley-üstökös mutatkozott meg az égbolton.

A ma elfogadott legvalószínűbb becslés szerint a Nándorfehérvárnál támadó, II. Mehmed szultán által vezetett török csapatok mintegy 40 000 fős reguláris és 30 000 fős irreguláris erőből álltak, de vannak olyan vélemények, amelyek a török haderő összlétszámát inkább 50 ezerre teszik. A magyar seregek létszámáról pontosabb ismereteink vannak. A várat védő csapatok létszáma 5000–7000 között volt. Hunyadi mintegy 10 000 fős sereg élén vonult Szegedre, ahol a bárók közül a macsói bán volt az egyedüli, aki 2000 katonájával csatlakozott hozzá. Kapisztrán János ferences rendi keresztes hadseregének (amelynek felállításával a pápa bízta meg, eredetileg a keresztes eszme védelme érdekében) létszámára a legvalószínűbb becslés 30–35 000 fő. Összességében tehát a teljes lét-

számot tekintve a török hadsereg jelentős túlerőben volt. Hadihajókkal, viszonylag fejlett ágyúkkal rendelkezett, köztük „A konstantinápolyi nagy császár”-nak nevezett követő mozsárral. A leírások szerint más, nagyobb mozsarak hosszmérete a nyolc métert is elérte.

II. Mehmed július 4-én vette ostrom alá a Szilágyi Mihály serege által védett erősséget. Földsáncokba helyezett tüzérsége – huszonhét ostromágyú, hét mozsár és több száz kisebb ágyú – kezdte meg ekkor a vár rombolását, amelynek falait szűnni nem akaró ágyútűzzel tíz nap alatt leomlasztották, ráadásul a törmelék a várakot átjárhatóvá tette. A törökök kétszáz hajójukat összeláncolva, azzal a Dunán zárat képezve tervezték megakadályozni a magyar vízi utánpótlás lehetőségét – ám ez később végzetesnek bizonyult számukra, mert mozgásszabadság híján nem tudtak azokkal sem elmenekülni, sem a jóval kisebb, de szabadon mozgó magyar hajók – mintegy negyven naszád, száz körüli még kisebb, Hunyadi által a környékről beszerzett dereglye – támadására reagálni.

Az addig a haderejével a vártól elzártan állomásozó Hunyadi János július 14-én felgyújtotta és véres ütközetben felszámolta a török hajózarat, bejutott a várba, és csatlakozott a védősereghez – a keresztesek pedig kint foglaltak állást. II. Mehmed – akinek a seregét időközben pestis és ellátási nehézségek is sújtották – július 21-én támadást rendelt el, de Hunyadi az utolsó pillanatban még négyezer pihent kereszttest is berendelt a várba, így a védők létszáma hússzezer fölé emelkedett. A szultán pasaságot és jutalmat ígért harcosainak a török lobo-

gó kitűzéséért, amit a védők természetesen igyekeztek megakadályozni. A legenda szerint egy Dugovics Titusz nevű harcos ekkor vitte véghez hőstettét, amivel az önfeláldozó magyar katona jelképévé vált. Valószínűbb azonban, hogy több kiemelkedően harcoló, leleményes és vitéz katona alakja testesül meg a fiktív Dugovics alakjában. Magyarok és szerbek vállvetve küzdöttek, és az egyesült haderő visszaverte a támadást, majd másnap kitört a várból, és az akkor már 70 éves Kapisztrán János irányítása alatt álló keresztiesek segítségével megfutamította az ellenséget. Hunyadi felismerte a kínálkozó alkalmat, és az általuk ott hagyott ágyúkkal mért döntő csapást a menekülő, ágyúikat visszafoglalni képtelen törökökre.

Hadvezérünk a győzelem után nem üldözte a vár alól eltávozó török sereget, de a rá jellemző lendülettel azonnal egy újabb törökellenes hadjárat tervezésébe kezdett. Tévesen úgy ítélte meg a helyzetet, hogy eljött az idő Bizánc felszabadítására és a török Európából való kiszorítására. A hadjárat megindítására azonban nem volt lehetősége, mivel augusztus 11-én pestisjárványban elhunyt. Testét Erdélybe, Gyulafehérvárra szállították, és ott illő végtisztességgel eltemették. Vörös márványból készült síremléke ma az ottani Szent Mihály-Székesegyházban látogatható. Október 23-án Kapisztrán János is meghalt a járványban. A siker két kivívójának halála elaltatta a reményeket; az 1456 őszi nyugatról Magyarországra érkezett kereszties sereg már nem vonult a török ellen. A nándorfehérvári győzelem így kihasználatlan maradt, ennek ellené-

re minden előzetes várakozást felülmúló haditettnek, a független Magyar Királyság egyik legnagyobb katonai sikerének bizonyult a hódító Oszmán Birodalommal szemben. A törököknek csak 65 évvel később, 1521-ben, I. Szulejmán idején sikerült a várat bevenni. Rá öt évre jött Mohács, de Európa számára ennek már nem volt olyan súlyos következménye, mint ha ez 1456-ban következett volna be.

Az eredetileg könyörgésre felszólító harangszó pedig a győzelmet követő újabb pápai rendelkezés (Cum hiis superioribus annis) nyomán a győzelemért való hálaadás pontosan délben elhangzó harangszavává változott.

A vár ma Kalemegdan néven ismeretes; díszes várkapuk, óratorony, a csatára emlékeztető szobor és kétnyelvű emlékkő, a külső és belső várfal között állandó hadtörténeti kiállítás (leginkább régi ágyúk, harckocsik) látogatható benne. Várrom helyett egy hatalmas parkhoz hasonlít, ahol árnyas sétányok és padok várják a pihenni vágyókat, egy igazi közösségi teret alkotva. A még megmaradt épületekben elsősorban múzeumok működnek.

És még egy kis érdekesség. A régi vár(os)neveinkbe foglalt fehér/fehér elő- vagy utótag a helység központi jellegére, fontosságára utal, mert az a név kialakulásának idején lokális vagy funkcionális "fővár(os)ként" működött. Ilyen volt például Tengerfehérvár (ma Horvátországban kisváros, neve ugyanaz: Biograd na Moru. 1102-ben itt koronáztatta magát horvát királlyá Könyves Kálmán királyunk). Gyulafehérvár (a történelmi Erdély központja, ma Romániában Alba Iulia; a honfoglaláskor a Gyula név nemcsak egy személynevet, hanem egy méltóságot, tisztséget is jelölt, ami a hadvezéri és törzsi vezetői szerepet is magában foglalta). Ide sorolható a fent tárgyalt, hadászati fontos, központi elhelyezkedésű Nándorfehérvár (a fővárossá avanzált Belgrád – Beograd). A történeti közmegegyezés szerint a nándor mindössze a bolgárok középkori magyar elnevezése, így a „Bulgárfehérvár” magyar köznyelvi változata. Említsük meg itt a koronázóvárost, a törvénytörő napok helyszínét, (székes)Fehérvárt. Néha Budapestre is mondják, hogy székesfőváros, de ez ma már kissé ódivatúnak tűnik.

*Forrás: Internet
Szöveg: Dudás Sándor
ny. alezredes*

Haladunk tovább az úton

Ercsiben a Honvéd Nyugállományúak Klubjának közössége szomorúan indította az évet, mivel elnökünk, Domine János nyugállományú dandártábornok január 28-ától már más dimenzióban egyengeti a honvédelem ügyét szolgálókat.

Tábornok úr 25 évig vezette klubunkat. Ez az időszak az Ercsiben valaha szolgált katonák és honvédségi dolgozók számára a közösség töretlen fejlődését jelentette. Higgadt, következetes, átgondolt vezetése mellett a tagság tapasztalhatta a folyamatosság mellett a megújulás előnyeit is.

Tábornok úr távozásával kisebb nehézségekkel kellett megküzdenie a vezetőségnek, melyek főként a hivatali bürokrácia útvesztőben történő navigálást jelentették. A februári közgyűlés döntése értelmében a korábbi alelnök vette át a klub vezetését, és a tagság egyetértésével, a megkezdett úton történő haladást tűzte ki célul. A város vezetése és a kulturális, egészségügyi, oktatási intézmények, valamint a civil szervezetek támogatták, támogatják a település legnagyobb létszámú egyesületének a munkáját.

Az első félév – apróbb változtatásokkal – a már évek óta megszokott rutin szerint zajlott. Részt vettünk az Eötvös József halálának évfordulója, és a március 15. alkalmából szervezett megemlékezésen, továbbá a Nemzeti Összetartozás Napi koszorúzáson. Felköszöntöttük hölgytagjainkat nőnap alkalmából egy jó hangulatú zenés-táncos rendezvényen, ahol a férfiak vállalták a teljes kiszolgálást. A Helyőrségi Gyűjte-

A mindig fess Domine János ny. dandártábornok munkájában támasza volt felesége, Irénke

ménynek otthont adó ingatlanon a terület karbantartását egy bográcsparti keretében végeztük el. A városi majális főzőversenyén Jókai-bablevest főztünk. Megünnepeztük a Honvédelem napját, itt a klub elnöke tartott előadást az 1848–49-es forradalom és szabadságharc fontosabb eseményeiről és katonai műveleteiről.

A Magyar Hősök Emlékünnepé alkalmából, május utolsó szombatján megrendeztük az immár hagyományos „Hősök napi ulticsatát”. Sajnos a régi ultisok közül már többen az égi paklikkal kártyáznak, és a fiatalok többsége nem ismeri ezt a játékot. Ennek ellenére jó hangulatban, változó szerencsével forgatták a résztvevők az „ÁLT32-t”. Május utolsó vasárnapján színes programmal emlékeztünk meg a haza védelme során életüket vesztett katonákról és a polgári áldozatokról. Emlékbeszédet mondott dr. Benkő Tibor nyugállományú vezérezre-des úr, korábbi honvédelmi miniszter és Vajda Attila, Ercsi város alpolgármestere.

Az emlékezés koszorúit az I. és II. világháborús emlékműveknél, valamint a református és katolikus templomnál vezérezre-des úr és a klub tagsága mellett a város önkormányzata, a horvát nemzetiségi önkormányzat, a Fejér Vármegyei Védelmi Bizottság titkárhelyettese, a járási kormányhivatal hivatalvezetője, civil szervezetek és a település több polgára helyezte el. A megemlékezésen fellépett Ercsi város Cantus Domino és a Rácalmási Glória Kamarakórus összkara. A program további részében az érdeklődők megismerhették a Nagybaldogasszony Kegytemplom történetét a szobrok, festmények részletes ismertetése mellett, majd megtekinthették a Helyőrségi Gyűjtemény kiállítási tárgyait, emlékeit.

Június elején Badacsonyládbi-hegyen, az 1. sz. Kiképzési, Oktatási és Regeneráló Központban töltött el a klub 49 tagja három napot, melynek során az elnökség által ajánlott gazdag program tette feledhetetlenné a „pihenést”.

Június végén egy újabb bográcskozás keretében udvarrendezést szerveztünk, majd 28-án fellépett nálunk a Felvonási Tünetek Színjátszó Műhely, Shakespeare: „Vízkereszt, vagy amit akartok” című komédiájával. Annak érdekében, hogy a katona alkotókat jobban megismerjék Ercsi városában, klubunk, a helyi Művelődési Házban kiállítást szervezett Matetits László alezre-des festményeiből és Benedek Mária őrnagy fotóiból.

*Kálmán László HSZJ alezre-des
a Honvéd Nyugállományúak
Klubjának elnöke*

Kertbarátok Európa közepén

Korábban hangulatos beszámoló jelent meg a BP-NYKLUB Térképész és Kertbarát tagozatok Erdőbényén eltöltött közös hétvégi pihenéséről.

Az egyik idei úticélunkkal – a Tállyán található Európa mértani közepét jelző emlékművel – most a térképészeknek kedveztünk.

A kertbarátok már több alkalommal vették igénybe a mályi KORK vendégszeretetét, és rendszerint felmerült, hogy az oda-vagy a visszaút során, kis kitérővel meg lehetne nézni a muhi csata emlékművét és az ónodi várat. Ez lett az első nap programja, amit egy véletlen körülmény még tartalmasabbá tett: kiderült, hogy Ónodon a vár szabadon látogatható, de a tájház nincs mindig nyitva. Rövid egyeztetés után a város polgármestere, Tarnóczi József írta, hogy maga mutatja meg nekünk a látnivalókat. A tatárjárást megidéző emlékmű megtekintése után meghívónk elkalauzolt minket a várhoz, mesélt Ónod történetéről, az Árpád-ház kihalásáról, és a két hónapig tartó 1707-es országgyűlésről. A tájház bemutatja a környék paraszti hagyományainak, életformájának eszközeit és bútorait, földművelő és kertészeti szerszámaikat is. Ónod a Rákócziak birtoka volt, ők kezdték építeni a kastélyt, amit a későbbi tulajdonosok tovább bővítettek. Itt született a reneszánsz műveltségű Lorántffy Zsuzsanna, I. Rákóczi György fejedelem felesége, II. Rákóczi Ferenc dédanyja, aki nagy híve volt a kertművelésnek. Állítólag az ő köszöntésére „találta fel” a tokaji aszút az edőbényei tiszteletes.

A másnapi program a Nyíregyházi Állatpark volt. Sajnos ottléttünkkor a kora tavaszi időjárás miatt a bemutatók, így a fókashow sem működött, de azért élvezhetjük a nemrég született jegesmedve-bocok hancúrozását. Délután egy buszos városnézés következett, a nyíregyházi kertbarát kör elnökének, Tóth Zoltánnak vezetésével.

A harmadik nap talán a kirándulás legizgalmasabb napja volt, Monok és a már említett Tállya felkeresésével. A szép fekvésű, barátságos településen nem véletlenül építettek terjedelmes klasszicista kastélyt a Széchenyiek, akiknek uradalmi jogásszuk volt Kossuth Lajos apja és a „szolgálati lakás” volt a szülőházuk. Monok búcsújáráshely, öt temploma van. A római katolikus templomban őrzik a szőlészek és borászok védőszentjének, Szent Orbánnak ereklyéit, amelyeket 1771-ben a pápa ajándékozott aszú kortyolgatása közben gróf Andrássy Istvánnak. A társaságot a Kossuth Emlékház igazgatónöje fogadta a már a közművelődést szolgáló Széchenyi-kastély udvarán, és Kossuthon kívül beszélt magáról a kastélyról is, melynek ékessége a kápolnája. Ezután

átsétáltunk a szülőházhoz, útközben szép harangjáték hallatszott az említett templomból. A Kossuth-ház kertjében egy kis pihenő, majd a ház előtt csoportkép készült, és 10 perc múlva Tállyára értünk. Az itt termelt borról 1563-ban, a Tridenti Zsinaton IV. Pius pápa kijelentette: Őszentségének ilyen bor dukál! A térképészek is ide mértek be 1992-ben Európa közepét.

Elsőként a környéket korábban birtokló Maillot-család kastélyát látogattuk meg, ahol van egy nagyon érdekes kiállítás. Az MTA kutatóinak szaktanácsai alapján rendezték az idő fogalmáról, történetéről, az időmérő eszközökről. A kertbarátokat megszólította a virágóra és a végtelenített tükörszoba. Ezután ellátogattunk az Európa közepe Emlékműhöz, ami egy gránit-talpacaton álló, 8 méter magasra nyúló, a feltámadást és az örök életet szimbolizáló, fából készült misztikus fénix madarat formáz.

A negyedik napon Mályiból rucantunk át Lillafüredre egy kis libegőzésre 603 méter magasan. A mintegy félórás föl- és leutazás közben gyönyörködni lehetett a hegyvonulatokban, sziklaalakzatokban, az erdőrengetegben.

Kolossváry Miklós ny.alezredes

Hogyan védjük meg bankszámlánkat, pénzünket

Vitathatatlan előnyei mellett, a digitalizáció veszélyeket is rejt magában – ezt mutatja a kibercsalások darabszámának és összértékének ebben az évtizedben meg tapasztalt gyors emelkedése – mondta a Magyar Nemzeti Bank alelnöke. Szavai szerint évről évre növekvő mértékű, 2024-ben már több mint 226 ezer bankkártyás és átutalást érintő visszaélés történt Magyarországon 41,9 milliárd forint értékben, amelynek majdnem háromnegyede, 31 milliárd forint a lakossági ügyfeleket érintő kár volt. A 2025. első negyedéves MNB-adatok a lakosság esetében ugyanakkor már azt jelzik, hogy a korábbi növekvő trend megtört, a visszaélések száma és értéke magas szinten ugyan, de stagnál, ám az lenne a jó, ha az érték a nullához közelítene.

A technológia fejlődésével és a digitális pénzforgalom gyors ütemű növekedésével a bűnözők is egyre kifinomultabb módszereket alkalmaznak a csalások elkövetéséhez. Legtöbb esetben nem a bank pénzkezelő rendszerébe ha-

tolnak be, nem a bankot károsítják meg, nem annak pénzt viszik el, hanem az ügyfelekét, a miénket. A fenti adatokkal számolva látható, hogy havonta majdnem 2,6 milliárd, naponta 83 millió forintot lopnak el a csalók a lakossági ügyfelektől! A jegybanki statisztikákból az is kitűnik, hogy a visszaélések döntő része azért jöhetett létre, mert a csalók megszerezték az ügyfelek adatait. Vegyük ezért sorra, hogy melyek a leggyakoribb támadási módszerek, és hogyan lehetséges védekezni ellenük.

Kezdjük a szóbeli támadási formákkal! Ezen a területen azt látjuk, hogy sokféle, folyamatosan bonyolultabb, fejlettebb, mára már a mesterséges intelligenciát is alkalmazó módszerrel találkozhatunk.

Talán a legfontosabb tudnivaló a csalások elleni védekezéshez, hogy a pénzügyi szolgálta-

tók soha nem kérik el telefonos és e-mailben történő megkereséseik során a tranzakciók végrehajtásához szükséges jelszót, a belépési azonosítót, a helyreállítási kódot, a PIN-kódot vagy a bankkártya hátlapján látható háromjegyű CVV kódot stb. Személyünk beazonosítását kötelesek elvégezni, amihez néhány személyes adat (születési idő, anyja neve stb.) megadását kérik. A pénzintézetek a náluk vezetett számláink, bankkártyáink előbb felsorolt adatait nem használják azonosításunkra. Tehát bármilyen úton, előszóban vagy írásban ezekre vonatkozóan érkező adatkérés egyértelműen rosszindulatú megkeresésre utal. Ezért még véletlenül se tegyünk eleget a kérésnek!

Itt is egy magát banki alkalmazottnak kiadó személy próbálja csalás útján megszerezni adata-

Ismert elkövetési módszer, ha azzal hívnak, hogy felhasználói fiókunkat, banki felületünket feltörték, illetéktelen utalások történtek, vagy hogy éppen gyanús pénzmozgás zajlik számlánkon, de még éppen meg tudjuk állítani a folyamatot, és ezért kéri a szóban forgó adatot.

inkat, ezzel a pénzünket. Utóbbi esetekben azonnali beavatkozásra hivatkozva próbálják a megszeppent ügyfél adatait megszerezni, mielőtt felocsúdná és azonosítaná, hogy egy támadás célpontjává vált. Talán még azt sem veszi ilyenkor észre, ha olyan bank nevében telefonál a csaló, amellyel neki nincs is kapcsolata!

Árulkodó lehet, ha nem az ismert ügyintézőnk száma látható a telefonunkon a hívó számaként, pláne, ha a háttérben rádió szól vagy éppen gyermek sír fel, vagy úgy akar a hívó adatot pontosítani, hogy ezt éppen nemrég tettük meg a bankunkban stb. A hívás ürügye lehet egy gyanús átutalás vizsgálata, egy szolgáltatás aktiválása, de az is előfordulhat, hogy egy „kihagyhatatlan” ajánlattal találunk meg egy ügyfelet.

Ebbe a csoportba tartoznak még az ún. „unokás csalások”

Ilyenkor udvariassen (akár rendőrként!) bemutatkozva, unokánkkal történt balesetre, pillanatnyi pénzhíányára vagy hasonló váratlan eseményekre hivatkozva kéri, hogy (lehetőleg azonnal, amíg az ijedtség tart!) utaljunk ennyi meg ennyi összeget, meg is mondják, hogy hova – úgymond’, majd ők gondoskodnak az átadásáról,

vagy unokánk onnan veszi majd fel a neki szánt összeget. De akár ők is szívesen házhoz mennek érte a gyorsabb intézés érdekében... És ha nem vigyázunk, a diskurzus során éppen mi adjuk meg unokánk nevét, akire ezután már a név szerint tud az illető hivatkozni.

Ha egy hívás gyanús, akkor érdemes egy pillanatra megállni, elgondolkozni, azonosítást kérni a hívó féltől. Tegyük fel a kérdést a „banktól” jelentkezőnek: ugye önnel beszéltem két hete is a bankban? A hívó a bizalom elnyerése érdekében nagy valószínűséggel igent mond, de mi tudjuk, hogy nem is beszéltünk a bankkal, vagy igen, de fél évvel ezelőtt. Kérdezzük meg, hogy melyik bankfiókból hív minket, és mondjuk azt, hogy mi majd név szerint visszahívjuk – jó esélyünk van rá, hogy erre le fogja tenni a készüléket. Az ilyen és hasonló visszaellenőrzések során kiderülhet, hogy átverésre készülnek, illetve azt már meg is kezdték velünk szemben.

A mesterséges intelligencia (MI) is bekerült a csalók eszköztárába

Az MI fejlettségének mai fokán azonban vannak olyan jelek, amelyek segítenek felfedni a csalásban való közreműködését. A legárulkodóbb a válaszok gyorsasága lehet, hiszen vannak ugyan, akik egyszerre tíz ujjal is képesek gépelni, azonban több, akár összetett mondatot, részletes válaszokat írni még számukra is beletelik jó pár másodpercbe. Érdemes ellenőrizni a helyesírási hibákat a beszélgetésben. Véletlen elütések, nyelvtani hibák, vagy akár az ékezetek hiánya arra utal, hogy egy ember gépelte be. Azonnali, tökéletes nyelvi helyességgel megszerkesztett válaszok szintén a mesterséges intelligenciára utalnak.

Bár már elég fejlett az MI, az érzelmi háttér felismerésére még nem képes. A humort nem ismeri, mindent szó szerint vesz. Egy-egy jó időben közbeszúrt szarkasztikus válaszukra, vagy akár egy „Igen, persze!” megjegyzésünkre (amit előbeszédben gúnyos hangszílyal mondanánk) kapott válasz is lebuktathatja az MI-t. A túlzott udvariasság is árulkodó lehet, hiszen egy személyes beszélgetés során mindkét fél oldódik idővel. Ha a mondatok ugyanolyan udvariasak maradnak hosszabb idő után is, jó eséllyel szintén nem egy másik ember válaszolgat nekünk.

A szóbeli megtévesztési kísérletek után a leggyakoribb az e-mail útján megkísérelt csalás

Az erre irányuló üzenetek formája különböző lehet, de a cél ugyanaz: megtévesztésünk a pénzünk megszerzéséhez szükséges adataink érdekében. Ezt elérhetik azzal, hogy megkérnek, küldjük el egyes adatainkat; vagy átirányítanak egy oldalra, ahol adatokat lehet megadni; de az is lehet, hogy vírussal fertőzött csatolmányt küldenek, ami titokban elvégzi a háttérben az adatlopást. Sok esetben egyenesen vírusirtónak mutatja magát az üzenet, és (a gépünkön nyilvánvalóan meglevő, működő vírusirtó helyett) jelzi, hogy fertőzést kapott a gépünk, végezzünk ezzel a programmal vírusirtást. De ha elvégzed, éppen ezzel telepítet a csaló rosszindulatú programját.

„Rendelése megérkezett!”

Gyorsan elterjedt új forma, hogy azzal hívnak, leginkább valamilyen jól ismert, neves házhoz szólító cég álcája alatt: érkezne a csomagunk, de nem fizettünk még vámot, és megjelölnek egy elvisselhető összeget, amit a megadott

helyre kell elutalnunk. Valójában nem is rendeltünk csomagot, vagy nem külföldről, vagy rendeltünk ugyan, de szállítási korig utánfizetéssel, mégis kíváncsiságból vagy egyszerűen figyelmetlenségből utalunk – és máris megszerezték a számukra szükséges pénzügyi adatainkat.

Nagyon meg kell vizsgálni az e-mail feladóját az üzenetben, mert csaláskor rendszerint nem a valóban ismert cégtől, hanem annak címétől egy alig, talán csak egy betűvel különböző címről jön az üzenet. Az eltérést nehéz észlelni. Akár rendeltünk valamit, akár nem, azonnal törölni kell az üzenetet! Várjuk ki nyugodtan a szabályos kézbesítést, az árucikk kézbesítését, és csak akkor fizessünk.

Használatos az sms-üzenet is

Ezekben rövid szöveg kíséretében általában egy hivatkozást szoktak elhelyezni (kékkel írt internetes címek), amire rákattintva a telefonunkra – a laptopunkra stb., valamilyen hasznosnak beharangozott alkalmazás töltődik le. Ez azonban rosszindulatú szoftver, célja a szokásos: átverés – a pénzünk megszerzése; akár a bankkártyánk lenullázást is elérhetik vele. Nem érdemes kísérletezni, mert ha letöltöttük az így ajánlott alkalmazást, igen nagy valószínűséggel utat nyitottunk az eddig működő védelmi pajzson a pénzünk elorzására. Javasolt, hogy kizárólag az ismert, „gyári” alkalmazás-áruházakból töltsünk le applikációkat, de sajnos még ebbe, az ilyen

szempontból ellenőrzött kontingensbe is be tudnak egyesek csempészni rosszindulatú funkciókra képes programokat.

A csalások egy újabban elterjedő fajtája az internetes hirdetés.

Ez esetben, amikor az interneten böngészünk, olyan megtévesztő hirdetések jönnek fel, amelyek megtévesztésig hasonlítanak valamely pénzintézet igazi honlapjához, de mégsem azok. A csalók célja az, hogy ezen a hamis honlapon adjuk meg azokat az adatokat, amelyekkel a tényleges bankfelületre, netbankos oldalra be szoktunk lépni. Ezzel kerülnek a nekik fontos adataink birtokába. Elég jó védekezési módszer, hogy az ilyen felugró banki lapokat nem használjuk, bankunkba úgy jelentkezzünk be, hogy saját magunk gépeljük be a bank belépéshez szükséges címét. Kis munkával megmenthetjük számlánkat a lecsapolástól.

A fizikai természetű veszélyekre is figyelni kell!

Ebbe a körbe tartozik kártyánk eltulajdonítása, ami ellen a bolti fizetéskor, ATM-nél történt pénzfelvétel során fokozott figyelemmel tudunk védekezni. Tartsuk el a kezünket, miközben beütjük vele a PIN-kódunkat, és ha kértünk bizonylatot, ne felejtjük ott az automatánál. Arra is figyelemmel kell lennünk, hogy nincs-e valamilyen szokatlan eszköz a kártyaolvasóra szerelve, mert lehet, hogy ez a plusz eszköz rögzíti kártyánk adatait, miközben azt szabályosan használjuk. A gép használata előtt néhány pillantással mérjük fel, hogy olyan külsőt mutat-e a kártyaolvasó az ATM-készülékben, mint amilyet általában látni szoktunk.

Így óvhatjuk meg a pénzünk

- Soha ne adjunk másoknak hozzáférést a banki műveletekhez használt elektronikus eszközeinkhez;
- Ne telepítsünk ellenőrizetlen alkalmazásokat, távoli hozzáférést lehetővé tevő programokat a számítógépünkre vagy a mobilunkra;
- A gyanús e-maileket a csatolmányok megnyitása nélkül töröljük, az adatahalászatra utaló telefonhívásokat bontsuk, ne kattintsunk ismeretlen eredetű linkekre;
- Soha ne utaljunk pénzt ismeretlen személy kérésére, felhívására, akkor sem, ha banki ügyintézőként mutatkozik be;
- Vigyázzunk a banki belépési kódjaira és a kártyaadatokra, ezeket a rendeltetésszerű használat eseteit kivéve soha, senkinek ne adjuk meg;
- Ha mindezek ellenére sikeres visszaélés gyanúja merül fel, azonnal hívjuk bankunkat és tegyünk rendőrségi feljelentést!

Arborétum őrzi Bálint gazda szobrát

A Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem (MATE) budai kampuszán, a Ménesi úti Budai Arborétum szoborparkjában avatták fel az életének 101. évében elhunyt dr. Bálint György kertészmérnök és médiaszemélyiség (1919–2020), a Budapesti Nyugállományúak Klubja (BPNYKLUB) Kertbarát tagozata megalakítójának, örökös tiszteletbeli tagjának bronz mellszobrát.

Az eseményt megtisztelte jelenlétével és üdvözlőbeszédet mondott Karácsony Gergely, Budapest főpolgármestere, dr. Gyuricza Csaba, a MATE rektora, továbbá Nyitrai dr. Sárdy Diána, a budai kampusz főigazgató asszonya. Az Agrárminisztérium képviselői mellett több szakmai és támogató szervezet tagjai is jelen voltak az eseményen. Bálint gazda – sokaknak csak „Gyuri bácsi” – özvegye, Récsei Antónia meleg szavakkal köszönte meg mindazok munkáját, akik lehetővé tették, hogy az egyetem parkjában helyet kapjon férje Kocsis András Sándor szobrászművész által készített szobra, amely – mint mondta – jelképezi „a munka és az emberek szeretetét”.

Az eseményen részt vett, és a szobor talapzatánál koszorút helyezett el a Kertészek és Kertbarátok Országos Szövetségének (KKOSZ) elnöke, András Károly, valamint főtítkára, Radványi Imréné. A BPNYKLUB-ot dr. Keszthelyi Gyula elnök és Dudás Sándor elnökhelyettes képviselte. Koszo-

rú elhelyezésével róttá le tiszteletét a BPNYKLUB Kertbarát tagozatának csoportja is Radványi Imréné elnök, Kolossváry Miklós titkár, Radványi Imre és Molnár Emília elnökhelyettesek képviselésében.

Klubunk kertbarát tagozata sokat köszönhet Bálint Györgynek, ő alapította a tagozat elődjét, a Kertbarát kört 1972-ben, majd közel 20 éven át a szakmai vezetője volt. Munkája elismeréseként 1978-ban a civil személynek adható legmagasabb katonai elismerésben, „A Haza szolgálatáért arany fokozata” kitüntetésben részesült.

Bálint gazda emlékét a renga-
teg, általa írt kertészeti témájú szakkönyv, megszámlálhatatlan mennyiségű előadás és média-megjelenés, a BPNYKLUB Kertbarát tagozatában és országszerte kialakított kapcsolatok eddig is segítettek megőrizni, de mostantól mellszobra – Gyuricza Csaba rektor szavaival – a „száz év bronzba öntött tapasztalat” is hozzájárul személyiségének megőrzéséhez.

Dudás Sándor ny. alezredes

Fotó: Dudás Sándor ny. alez.

IMPRESSZUM

HOKOSZ Krónika

A Honvédségi Nyugdíjas Klubok
Országos Szövetsége és az MH Budapesti
Nyugállományúak Klubja kiadványa

Megjelenik évente 3 alkalommal

2025/2. szám

Szerkesztőbizottság

Elnök:

Dr. Keszthelyi Gyula

Tagok:

Büki Péter, Dr. Gruber Nándor, Dudás Sándor
Pácsr Balint, Hárai Tibor, Kolossváry Miklós,
Kulcsár István †

A folyóirat kiadásában és terjesztésében
közreműködik a HM Zrínyi Geoinformációs
és Toborzástámogató Közhasznú
Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság
(HM Zrínyi Nonprofit Kft.)

Felelős vezető:

Kulcsár Gábor ügyvezető

A Zrínyi Kiadó igazgatója:

Dr. Hajdú Ferenc

Folyóiratszerkesztőség-vezető:

Eisrichné Schubert Andrea

Felelős szerkesztő: Schweiczter Timea Aina

Korrektor: Eszes Boldizsár

Tervezés, tördelés és képfeldolgozás: Győri László

Műszaki szerkesztés: Gróf István

Címlap grafikai terve: Győri László

Szerkesztőségi titkár: Tóthné Szűcs Nikolett

Tothne.SzucsNikolett@hmzrinyi.hu

A szerkesztőség elérhetősége:

1024 Budapest, Szilágyi E. fasor 7–9.

Telefon: (70) 199-8648

E-mail: hokoszkrónika@hokosz.hu

Nyomdai kivitelezés:

HM Zrínyi Geoinformációs

és Toborzástámogató Közhasznú Nonprofit Korlátolt

Felelősségű Társaság,

Kreatív Tervező és Sokszorosító Igazgatóság

Felelős vezető: Pásztor Zoltán igazgató

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány.

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható:

bpnyklub.hu

